

Cântec

Mirimirela

"Cântă cu mine"! îmi cereai râzând,
Cu palmele îmi mângâiai obrazii.
"Cântă cu mine"! îmi spuneai plângând...
Atunci, duios mă lăsam pradă vrăjii

Pe care-o culegeam din ochii tăi
Și începeam să murmur o cântare,
Despre o stână și de lupii răi
Care dădeau iama printre mioare.

Apoi, ușor te legănam pe val
De Dunăre albastră, într-o barcă.
Mi se părea aproape ireal
Ce minune țineam în brațe, parcă

Eram noi doi în cântec de poveste.
Dar timpul a zburat, noi ne-am schimbat...
Eu sunt acum cu iarna prinsă-n plete,
Copilul meu... a devenit bărbat !